

44 **שְׁזוּהִי** השירה והזמרה בשבחו של הקדוש-ברוך-הוא, מתוך תשוקה לדבוק
 45 באלוקות, בפסוקי דזמרה, היא ה**הִכְנָה** הראייה **לְרוֹמֵם הַנֶּפֶשׁ עַד**
 46 **שְׁתוּכַל לִיחַד הַיְחוד דְקָרִיאַת-שְׁמַע כּו'** להגיע להכרה והרגשה
 47 ביחוד ה' וביטול העולמות לאלוקות בדרגה העליונה של "יחודא עילאה".
 48 **אָמְנָם, תְּכָלִית הַכּוֹנֵה** המטרה
 49 האלוקית שאותה על האדם למלא
 50 בעבודת ה' היא **לְהַמְשִׁיךְ רְצוּא**
 51 **וְשׁוּב הַנ'** "להוריד" את התנועות
 52 הנפשיות של 'רצוא' – תשוקה לדבוק
 53 באלוקות עד כלות הנפש, ו'שוב' –
 54 עבודת ה' בתוך מגבלות הגוף והעולם,
 55 **בְּבַחֲיַנַת כְּלֵי** שמכיל וקולט את
 56 התחושות הנפשיות ונותן להן ביטוי,
 57 **וְהִינּוּ עַל-יַדֵּי לִימוּד הַתּוֹרָה**
 58 **בְּבַחֲיַנַת בִּיטוּל** של המציאות
 59 האישית אל הקדוש-ברוך-הוא נותן
 60 התורה, וְזוּהוּ שְׂבִיפְקוּי המשכן
 61 נאמר שנעשו **"בְּיַד אֵיתְמָר"**,
 62 **מִלְשׁוֹן "אֵיתְמָר"** נאמר ה**נְזָכָר**
 63 **בְּגִמְרָא תְּמִיד**, ביטוי מצוי ושגור
 64 בגמרא, **שְׁפִירוּשׁוּ שְׁמִמְלֵא**
 65 **אֵיתְמָר וְנִדְבָר כּו'**, הביטוי
 66 "איתמר", היינו נאמר, מבלי לציין מי
 67 האומר, משמעו שהדברים נאמרו
 68 ודוברו ממלא, כמו דיבור שנאמר
 69 מאליו **הִינּוּ לִימוּד תּוֹרָה** באופן כזה
 70 **שְׁהִדְיָבוּר שֶׁל הָאָדָם הַלּוֹמֵד**
 71 הוא **בְּתְכָלִית הַבִּיטוּל** מבלי כל
 72 תחושה של מציאות עצמית **עַד**
 73 **שְׁאִינוּ בָּא מִצַּד עֲצָמוּ כְּלָל**
 74 ואין בו כל ביטוי למציאות האישית
 75 שלו, **אֲלָא נִדְבָר בּוּ דְבַר הַיְוִי**
 76 **זוּ הִלְכָה**⁵ דברי התורה שהוא לומד
 77 **מִמְלֵא וּמֵאֱלֹו** כאלו הדברים
 78 נאמרים מעצמם. וְזוּהוּ עֲנִינּוּ וְדַבְרָת
 79 **בְּס'** לימוד התורה **שְׁלֵאֲחֲרֵי**
 80 **וְאֵהֲבָת גו'** שנאמר בקריאת שמע
 81 אחרי הפסוק "ואהבת את ה' אלוךך...", כי את רגש הנפש לאהבת ה'
 82 המתעורר באמירת 'שמע ישראל... ואהבת' צריך 'להוריד' ולהביא לידי ביטוי
 83 בלימוד התורה מתוך ביטול מוחלט לאלוקות. **וְעַל זֶה נֶאֱמָר "בְּיַד**
 84 **אֵיתְמָר בְּן אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן"**, **כִּידוּעַ** בקבלה וחסידות **שְׁעֲנִינּוּ שֶׁל**
 85 **אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן הוּא בְּחִינַת אֵהֲבָ רַבָּה** אהבת ה' בדרגה גבוהה,
 86 **וְהוּא אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן הַמְּמַשִּׁיךְ** לכל אחד ואחד **הַכֹּחַ הַזֶּה לְהִיּוֹת כֹּל**

נאמר בפסוק הפותח את פרשת השבוע, פרשת פקודי:

1 **אֲלֵה פְקוּדֵי** סכום החומרים שנימנו במלאכת **הַמְשָׁכָן** הנקרא **מְשָׁכָן**
 2 **הַעֲדַת אֲשֶׁר פָּקַד** שנימנו **עַל-פִּי מֹשֶׁה עֲבַדַת הַלְוִיִּם בְּיַד**
 3 **אֵיתְמָר בְּן אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן**¹. **וּמִבְּאֵר** על כך **בְּלִקוּטֵי תוֹרָה**²
 4 **לְאֶדְמוּרִי הַזֶּקֶן**, **שְׁ"מְשָׁכָן**
 5 **הַעֲדוּת** הוא **עֲנִינּוּ יְחוּדָא**³
 6 **עֵילָאָה**, אחדות ה' וביטול העולמות
 7 לאלוקות בדרגה נעלית **יְחוד י"ה**⁴
 8 החיבור והייחוד כפי שהוא בשתי
 9 האותיות הראשונות של שם הוי', יו"ד,
 10 ה"א, וא"ו, ה"א **שְׂבִיפְסוּקִי**³ **שְׁמַע**
 11 **יִשְׂרָאֵל** ה' אלוקינו ה' אחד,
 12 **ו"פְקוּדֵי הַמְשָׁכָן** הוא **עֲנִינּוּ**
 13 **יְחוּדָא-תְּתָאָה**, אחדות ה' וביטול
 14 העולמות לאלוקות בדרגה תחתונה
 15 **יְחוד ו"ה** החיבור והייחוד כפי
 16 שהוא באותיות וא"ו, ה"א, בשתי
 17 האותיות האחרונות של שם הוי'
 18 **שְׂבִיפְסוּקִי**⁴ **וְאֵהֲבָת** את ה' אלוךך.
 19 **שְׁהוּא עֲנִינּוּ הָאֵהֲבָ שְׁנַמְשָׁכָת**
 20 **מִהַשְׁכָּל וְהַטַּעַם** ולכן היא בדרגה
 21 נמוכה כי היא מוגבלת בהתאם לרמת
 22 השכל והטעם שמעורר ופועל את
 23 האהבה.
 24 **אֶף הִנֵּה קוֹדֵם קְרִיאַת-שְׁמַע**
 25 שהתחנך שלה הוא שני העניינים
 26 האמורים של "יחודא עילאה" ו"יחודא
 27 תתאה" **תְּקִנּוּ אֲנָשִׁי כְּנִסְת**
 28 **הַגְּדוּלָּה** שתִּקְנּוּ וסדרו את נוסח
 29 התפילה **פְּסוּקֵי דְזִמְרָה**, פוקים
 30 של שבת ושירה לקדוש-ברוך-הוא
 31 (מתוך ספר תהילים) **שְׁזוּהוּ עֲנִינּוּ**
 32 **עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּשִׁירָה וְזִמְרָה**
 33 **בְּרְצוּא וְשׁוּב כּו'**, כנבואת
 34 יחזקאל על מראה המרכבה העליונה
 35 נאמר (יחזקאל א, יד) "והחיות
 36 [המלאכים הנקראים "חיות הקודש"]
 37 רצוא ושוב". והמשמעות הפנימית של הדברים היא שמצד אחד יש בהם
 38 תשוקה ורצון להתעלות למעלה ("רצוא") ומצד שני נרגשת בהם הכוונה
 39 האלוקית לרדת ולהאיר למטה ("שוב"), וכך גם בעבודת ה' של כל אחד
 40 מישראל, יש שילוב של תשוקה לדבוק באלוקות עד כלות הנפש ("רצוא")
 41 ומילוי השליחות המוטלת על הנשמה כפי שהיא למטה בגוף גשמי ובעולם
 42 גשמי, והתנועות הנפשיות של 'רצוא' ו'שוב' באות לידי ביטוי בפסוקי דזמרה

בס"ד. שבת פרשת פקודי, ב' אדר-שני, ה'תשכ"ה (הנחה בלתי מוגה)

אֲלֵה פְקוּדֵי הַמְשָׁכָן מְשָׁכָן הַעֲדַת אֲשֶׁר פָּקַד
עַל-פִּי מֹשֶׁה עֲבַדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אֵיתְמָר בְּן
אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן¹. **וּמִבְּאֵר בְּלִקוּטֵי תוֹרָה**², **שְׁ"מְשָׁכָן**
הַעֲדוּת הוא **עֲנִינּוּ יְחוּדָא-עֵילָאָה**, יְחוד י"ה
שְׂבִיפְסוּקִי³ **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**, ו"פְקוּדֵי הַמְשָׁכָן" הוא
עֲנִינּוּ יְחוּדָא-תְּתָאָה, יְחוד ו"ו" **שְׂבִיפְסוּקִי**⁴ **וְאֵהֲבָת**,
שְׁהוּא עֲנִינּוּ הָאֵהֲבָת שְׁנַמְשָׁכָת מִהַשְׁכָּל וְהַטַּעַם.
אֶף הִנֵּה קוֹדֵם קְרִיאַת-שְׁמַע תְּקִנּוּ אֲנָשִׁי כְּנִסְת
הַגְּדוּלָּה פְּסוּקֵי דְזִמְרָה, **שְׁזוּהוּ עֲנִינּוּ עֲבֹדַת הַלְוִיִּם**
בְּשִׁירָה וְזִמְרָה בְּרְצוּא וְשׁוּב כּו', **שְׁזוּהִי הִכְנָה**
לְרוֹמֵם הַנֶּפֶשׁ עַד שְׁתוּכַל לִיחַד הַיְחוד דְקָרִיאַת-
שְׁמַע כּו'. **אָמְנָם, תְּכָלִית הַכּוֹנֵה** היא **לְהַמְשִׁיךְ**
רְצוּא וְשׁוּב הַנ' **בְּבַחֲיַנַת כְּלֵי**, **וְהִינּוּ עַל-יַדֵּי**
לִימוּד הַתּוֹרָה בְּבַחֲיַנַת בִּיטוּל, וְזוּהוּ "בְּיַד
אֵיתְמָר", **מִלְשׁוֹן "אֵיתְמָר"** ה**נְזָכָר בְּגִמְרָא תְּמִיד**,
שְׁפִירוּשׁוּ שְׁמִמְלֵא אֵיתְמָר וְנִדְבָר כּו', הִינּוּ
שְׁהִדְיָבוּר שֶׁל הָאָדָם הוּא בְּתְכָלִית הַבִּיטוּל עַד
שְׁאִינוּ בָּא מִצַּד עֲצָמוּ כְּלָל, **אֲלָא נִדְבָר בּוּ דְבַר**
הַיְוִי **זוּ הִלְכָה**⁵ **מִמְלֵא וּמֵאֱלֹו**. **וְזוּהוּ עֲנִינּוּ וְדַבְרָת**
בְּס' **שְׁלֵאֲחֲרֵי וְאֵהֲבָת גו'**. **וְעַל זֶה נֶאֱמָר "בְּיַד**
אֵיתְמָר בְּן אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן", **כִּידוּעַ** **שְׁעֲנִינּוּ שֶׁל אֶהֱרֵן**
הַכֹּהֵן הוּא בְּחִינַת אֵהֲבָת רַבָּה, **וְהוּא הַמְּמַשִּׁיךְ**

שבת פרשת פקודי, ב' אדר-שני, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 סדר העבודה הזאת האמורה לעיל שתחילתה ב'רצוא ושוב' בפסוקי
2 דומרא, והמשכה ב'יחודא תתאה' ו'יחודא עילאה' בקריאת שמע, והביטוי
3 שלה בפועל הוא בלימוד התורה מתוך ביטול, כמבואר לעיל. ומסנים⁷ רבנו
4 הזקן במאמר הנזכר ב'לקוטי תורה' פרשת פקודי, ש'על-ידי פחינת
5 אהרן, שהוא ענין אהבה
6 רבה, נמשך הפח לאדם
7 לאתערוותא-דלתתא כו'⁸
8 התעוררות מלמטה, מצד האדם,
9 להתקרב לאלוקות.
10 (ב) ויש לקשר ענין זה של
11 נתינת כוח לאדם כדי שיבוא לידי
12 'אתערוותא דלתתא' עם הדרוש
13 מאמר חסידות ש'פחתתלת
14 ה'לקוטי תורה' על ספר
15 ש'מות⁸, דבור-המתחיל מאמר
16 הפותח בפסוק בפרשת בשלח "ראו"⁹
17 כי הוי' נתן לכם השבת".
18 דהנה ידוע בתורת החסידות
19 בענין החילוק ההבדל שבין
20 שתי המדרגות באהבה, שתי
21 הדרגות באהבת ה' הנקראות 'אהבת
22 עולם' ו'אהבה רבה'¹⁰,
23 ש'אהבת עולם', היא האהבה
24 לאלוקות ש'נלקחת נובעת
25 מהעולמות, הינו
26 מההתבוננות בפחיות האלקית
27 ש'מחיה את העולמות כו'
28 וכאשר האדם מתבונן היטב שחיות כל
29 העולמות והמציאות האמיתית של כל
30 העולמות היא האלוקות, הרי הוא
31 מתעורר ברגש של אהבה ורצון
32 להתקרב לאלוקות, וכיון ש'העולם
33 הוא מוגבל, הרי למרות שהאדם
34 מתבונן בגדולת ה' שבעצם אינו
35 מוגבל, כיוון שההתבוננות היא באור
36 האלוקי כפי שהוא מצומצם להתלבש
37 בעולמות וכפי שגדולת ה' מובנת מתוך
38 העולמות גם האהבה לאלוקות
39 שבאה מההתבוננות בעולם
40 היא אהבה מוגבלת בהתאם להתבוננות שגרמה את האהבה, שהיא
41 כאמור, התבוננות בחיות האלוקית של העולם המוגבל, מה-ש'אין-כן

ביאור בדרך אפשר
'אהבה רבה' היא אהבה לאלוקות ברמה בלתי מוגבלת, כיון
ש'אינה באה על-ידי ההתבוננות בפחיות האלקית המצומצמת
ש'מחיה את העולמות המוגבלים כו', אלא היא אהבה
שלמעלה מטעם-ודעת, מצד עצם הנפש כו' שלמעלה מהשכל,
כמבואר בחסידות שהשכל, וכן הרגש,
הם כוחות גלויים של הנפש אבל הנפש עצמה היא למעלה מהכוחות לשכל
אחד מהם 'ציור' מרוד ומוגבל, ולכן
אהבת ה' שנובעת מעצם הנפש לא
מוגבלת בהתאם לשכל אלא היא בלי
גבול.
וזהו גם החלוק ההבדל שבין
ימות החול ליום השבת¹¹ כפי
שהוא בא לידי ביטוי בעבודת האדם,
כפי שמשיך ומבאר. דהנה, בימי
החול העבודה של האדם היא
בעניני העולם, בשלושים
ותשע המלאכות ד'הזורע
והחורש כו'¹² שהיו במלאכת
המשכן והם ל"ט המלאכות האסורות
בשבת, ש'עיקרם ותקליתם
המטרה העיקרית של מלאכות אלו
בעולם היא בשביל עשיית
המשכן, ומהם מהמלאכות הללו
כפי שהיו במשכן נשתלשלו
מלאכות אלו בעובדין דחול,
במעשי חולין הרגילים בעולם אף
לאחר שנשתלשלו מהן¹³
והמציאות של המלאכות הללו כבר
קיימת בעולם, הרי עתה ל"ט
מלאכות אלו אינן מלאכות
המשכן שהם דברים שבקדושה,
אלא דברי חולין של עניני
העולם, מלשון העולם
והסתרה¹⁴ על האלוקות, ולכן
צריך האדם לפעול בעצמו
לעבוד על עצמו להגיע למצב כזה
ש'התעסקותו בעניני העולם
עסקי החולין תהיה באופן
ש'כל מעשיך יהיו לשם שמים'¹⁵ ו"בכל דרכיך דעהו"¹⁶
כלומר, מתוך תחושה והכרה שאם כי המעשים עצמם הם דברי חול, "מעשיך"

(7 ח, ד. 8) ראה בשיחה שלפני המאמר (תורת מנחם - התוועדויות חמ"ב ע' 316), שסיום ספר שמות בלקו"ת הוא בבחי' "גמרה של תורה", ולכן "מתכפין התחלה להשלמה". (9 בשלח טז, כט. 10) ראה תו"א ויחי מז, א ואילך. ובכ"מ. 11) ראה תו"א ויקהל פז, ד. 12) שבת עג, א. 13) לשון התניא - רפ"ג. 14) ראה לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ. 15) אבות פ"ב מי"ב. 16) משלי ג, ו.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 "ראו" דִּיקָא, הכתוב מדייק ואומר לשון של ראה הִינּוּ שְׁזָהוּ עֲנִינָן
 2 שְׁנִרְאָה בְּגִלּוּי בתוך מציאות העולם, וּכְפִי שְׁהִיוּ רוֹאִים גִּילוּי
 3 אלוקות בְּמוֹחַשׁ בְּנוֹגַע לְמֵן המזון שירד מן השמים במדבר, כְּהַמְשֵׁךְ
 4 הַכְּתוּב⁹ הזה המתחיל ב"ראו כי ה' נתן לכם את השבת", עַל כֵּן הוּא
 5 נוֹתֵן לָכֶם בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי לַחֵם
 6 יוֹמִים, עוֹמֵר כְּפוֹל¹⁸, מידה
 7 כפולה של מן (שירד בכמות של
 8 'עומר' לנפש בכל יום), אחד למזון יום
 9 השישי ואחד למזון יום השבת וְכֵן
 10 רוֹאִים בְּמוֹחַשׁ אפילו כעת שְׁכַל
 11 עֲנִינֵי הַשְּׁבֵת הֵם בְּאוֹפֵן שֶׁל
 12 הוֹסְפָה וְעִילוּי כו', יחסית לימות
 13 החול, כְּמוֹ בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָה,
 14 שביום השבת אוכלים ושותים בְּשֵׁר
 15 שְׁמֵן וְיֵין מְבוּשָׁם¹⁹, דבר שלא
 16 רגיל בימות החול, וּמִזָּה מֵכֵן
 17 שאפילו העניינים הגשמיים בשבת
 18 נעלים ומשובחים יותר מאלה של ימות
 19 החול מוֹכֵן גַּם בְּנוֹגַע לְעִנְיַן
 20 ה'אֲהַבְתָּ רַבָּה' שְׁבִיּוֹם הַשְּׁבֵת
 21 שהיא בלי גבול ועלית לאין שיעור
 22 מאהבת ה' בימות החול שהיא אהבה
 23 מוגבלת.
 24 וְעוֹד זֹאת, דְּכִיּוֹן ש' הוֹי' נִתֵּן
 25 לָכֶם הַשְּׁבֵת", הִינּוּ, שְׁזָהוּ
 26 העליו, היתרון והתוספת המיוחדים
 27 שיש בעבודת ה' ביום השבת עֲנִינָן
 28 שְׁתַּתֵּן מְלַמְעָלָה ולא מותנה בכוחו
 29 ויכולתו ובמעמדו ומצבו הרוחני של
 30 האדם עצמו, אֲזִי אֵי־אֶפְשָׁר
 31 לְטַעוֹן האדם לא יכול לטפור את
 32 עצמו מֵכֵן בְּנִימוֹךְ שְׁאִינוּ שִׁפָּה
 33 לָזֶה כו' ומדובר בעניין שלמעלה
 34 מהדרגה שלו (עַר הָאֵלֶּט נִיט
 35 דְּעִרְבִי הוא לא 'אוחז' בוה, כלומר
 36 לא הניע לדרגה הזו), כִּי בְּעִנְיַן
 37 שְׁתַּתֵּן מְלַמְעָלָה ואינו תלוי באדם
 38 למטה לא נוֹגַע לא חשוב ולא קובע
 39 הַמַּעֲמָד וּמַצְבּוֹ שֶׁל הַתְּחַתּוֹן
 40 והדבר יורד ונמשך גם למי שנמצא במעמד ומצב רוחני יורד, וְכִידוּע²⁰
 41 בתורת החסידות הַמְשַׁל בְּנוֹגַע לְחִבּוּר עֲלִיוֹן וְתַחַתּוֹן, שְׁכַאֲשֵׁר
 42 הַחִבּוּר בֵּינֵיהֶם הוּא בְּאוֹפֵן שֶׁהָעֲלִיוֹן יוֹרֵד אֶל
 43 לא נוֹגַע מַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ שֶׁל הַתְּחַתּוֹן וּבִמְצַעוֹת הִירִידָה של

1 ו"דרכיך" של האדם בעולם הזה הגשמי, אבל המטרה והכוונה שלהם היא
 2 "לשם שמים" וגם בהם עצמם האדם יודע ומכיר באלוקות (וגישה זו לעיסוק
 3 בענייני החולין היא בְּהִתְאָם לְכֹף שְׁעָקֵר וּתְכִלִּית מְלֹאכּוֹת אֱלוֹ
 4 הֵיא בְּשִׁבִיל עֲשִׂית הַמְשַׁכֵּן כֵּן שבעצם כל המלאכות הללו נועדו
 5 מלכתחילה בשביל ענייני קדושה),
 6 וְעַד כִּי יִהְיֶה הַעִיסוֹק בְּעִנְיַי
 7 העולם מלא וחדור בכוונה לשם שמים
 8 ובידיעה והכרה באלוקות שְׁעַל-יְדֵי
 9 הַהִתְבּוֹנְנוֹת בְּחִיּוֹת הָאֱלֹקִית שְׁמַחֲתִיה אֶת הָעוֹלָם
 10 כו' יָבֵא לְאֲהַבְתָּ ה', שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'אֲהַבְתָּ עוֹלָם',
 11 כְּנ"ל. מֵה-שְׁאִין-כֵּן בְּיוֹם הַשְּׁבֵת שָׁבו אֶסוּר
 12 לְהִתְעַסֵּק בְּעִנְיַי הָעוֹלָם (וְעַד שֶׁגַם הָעֲנִינִים
 13 הַגְּשָׁמִיִּים, אֲכִילָה וּשְׁתִּיָה כו', הֵם לֹא רַק לְשֵׁם
 14 שְׁמִים, אֲלֹא הֵם עֲצָמָם נַעֲשִׂים עֲנִינָן שֶׁל מַצָּה,
 15 שְׁמַצָּה לְעִנְיָנוּ בְּעוֹנָג אֲכִילָה וּשְׁתִּיָה¹⁷), הִנֵּה גַם
 16 אֲהַבְתָּ ה' הֵיא בְּאוֹפֵן שֶׁלְמַעְלָה לְגַמְרֵי מְצִיאוֹת
 17 הָעוֹלָם, וְלִכֵּן הֵיא לְמַעְלָה מִמְדִּידָה וְהַגְּבָלָה,
 18 שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'אֲהַבְתָּ רַבָּה'.
 19 וְעַל זֶה נֶאֱמַר "רְאוּ כִי הוֹי' נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת",
 20 "ראו" דִּיקָא, הִינּוּ שְׁזָהוּ עֲנִינָן שְׁנִרְאָה
 21 בְּגִלּוּי, וּכְפִי שְׁהִיוּ רוֹאִים בְּמוֹחַשׁ בְּנוֹגַע לְמֵן,
 22 כְּהַמְשֵׁךְ הַכְּתוּב⁹ עַל כֵּן הוּא נוֹתֵן לָכֶם בְּיוֹם
 23 הַשְּׁשִׁי לַחֵם יוֹמִים, עוֹמֵר כְּפוֹל¹⁸, וְכֵן רוֹאִים
 24 בְּמוֹחַשׁ שְׁכַל עֲנִינֵי הַשְּׁבֵת הֵם בְּאוֹפֵן שֶׁל הוֹסְפָה
 25 וְעִילוּי כו', כְּמוֹ בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָה, בְּשֵׁר שְׁמֵן וְיֵין
 26 מְבוּשָׁם¹⁹, וּמִזָּה מוֹכֵן גַּם בְּנוֹגַע לְעִנְיַן ה'אֲהַבְתָּ
 27 רַבָּה' שְׁבִיּוֹם הַשְּׁבֵת. וְעוֹד זֹאת, דְּכִיּוֹן ש' הוֹי'
 28 נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת", הִינּוּ, שְׁזָהוּ עֲנִינָן שְׁתַּתֵּן
 29 מְלַמְעָלָה, אֲזִי אֵי־אֶפְשָׁר לְטַעוֹן שְׁאִינוּ שִׁפָּה לְזֶה
 30 כו' (עַר הָאֵלֶּט נִיט דְּעִרְבִי), כִּי בְּעִנְיַן שְׁתַּתֵּן
 31 מְלַמְעָלָה לֹא נוֹגַע הַמַּעֲמָד וּמַצְבּוֹ שֶׁל הַתְּחַתּוֹן,
 32 וְכִידוּע²⁰ הַמְשַׁל בְּנוֹגַע לְחִבּוּר עֲלִיוֹן וְתַחַתּוֹן,
 33 שְׁכַאֲשֵׁר הַחִבּוּר הוּא בְּאוֹפֵן שֶׁהָעֲלִיוֹן יוֹרֵד אֶל
 34 הַתְּחַתּוֹן, אֲזִי לֹא נוֹגַע מַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ שֶׁל
 35 הַתְּחַתּוֹן, דְּכִיּוֹן שֶׁהַחִבּוּר בָּא מִצֵּד הָעֲלִיוֹן, הָרִי
 36 מוּגְבַלָּת, וְלִכֵּן הֵיא לְמַעְלָה
 37 מִמְדִּידָה וְהַגְּבָלָה, בְּלִי גְבוּל, שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'אֲהַבְתָּ רַבָּה' כַּמְבוּאֵר
 38 לְעִיל.
 39 וְעַל זֶה עַל הַעֲבוּדָה הַרוּחָנִית הַנְּעִלִית שֶׁל יוֹם הַשְּׁבֵת, הַמְבִיאָה אֶת הָאֵדָם
 40 לְאֲהַבְתָּ ה' בְּלִחֵי מוּגְבַלָּת נֶאֱמַר "רְאוּ כִי הוֹי' נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת",

(17) ראה ש"ע אדה"ז או"ח רסרמ"ב. 18) מדרש תהלים צב - הובא ונתבאר בלקו"ת שם (ר"פ בשלח). 19) ראה רמב"ם הלי' שבת פ"ל ה"ז. 20) ראה סה"מ תרמ"ג ע' קלג. תרנ"ד ע' רב. תרס"ג ע' רנ. אעת"ר ע' רכה. ועוד.

שבת פרשת פקודי, ב' אדר-שני, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 העליון אליו, יכול התחתון להתחבר אל העליון גם אם כעת התחתון הוא
 2 במצב נחות וירוד, דְּכִינּוֹן שֶׁהַחֲבוּר בָּא מִצַּד הָעֲלִיוֹן ולא נדרשת
 3 פעולה מצידו של התחתון, הָרִי מִי מַעֲכָב בְּיָדוֹ ביד העליון לעשות מה
 4 שירצה (וכמבואר בספר המאמרים ת"ג ל'אדמו"ר הרשב"ב נ"ע: "... בבחינה
 5 הנמשכת מלמעלה למטה אין שום
 6 מניעה ועיכוב כלל הגם כי לא נודרך 1
 7 עדיין. וכמו שני בני אדם אחד עומד 2
 8 בהר והשני בשיפולי ההר שיש ב' 3
 9 אופנים ביחודם או ההתחתון יעלה 4
 10 למעלה או שהעליון ירד למטה. והנה 5
 11 בעליית התחתון למעלה יש כמה 6
 12 עיכובים עד שיעלה בראש ההר, אמנם 7
 13 כירידת העליון למטה לא יש שום 8
 14 עיכוב כלל..."), וכמו שכתוב 21
 15 לגבי הקדוש-ברוך-הוא מִי יֹאמֶר 9
 16 לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה גו'.
 17 (ג) וְהִנֵּה כָשֶׁם שֶׁנִּתְבָּאָר בְּלִקוּטֵי תוֹרַה' סוֹף
 18 בְּלִקוּטֵי תוֹרַה' סוֹף פֶּרֶשֶׁת
 19 פְּקוּדֵי בְּנוֹגַע לְאַהֲבַה רַבָּה',
 20 בחינתו של אהרן הכהן, כמבואר לעיל,
 21 שְׁמִיָּה נִמְשָׁף הַכַּח
 22 לְאַתְעֲרוּת־אֲדִלְתָּא כו',
 23 התעוררות מלמטה, מצד האדם, פֶּן
 24 הוּא גַם בְּעִנְיַן הַשְּׁבֵת, שְׂאָף
 25 שֶׁגָּדְלָה מַעְלָתוֹ של השבת של השבת
 26 בְּיֹתֵר, וְכִנּוּ"ל שֶׁמְדַרְגָּת
 27 הָאֲהֲבָה דְּשֵׁבֶת הִיא אֲהֲבָה
 28 רַבָּה', שעניינה הוא אהבת ה' בלי
 29 גבול, הִנֵּה הָעֵקֶר וְהַתְּקִלִּית של
 30 ההשפעה הבאה מלמעלה הוּא
 31 הַנְּתִיבֵת כַּח' שהאדם מקבל
 32 מההשפעה הזו לְאַתְעֲרוּת־אֲ
 33 דְּלִתְמָא בְּעֹבֹדָה שְׁל יָמוֹת
 34 הַחֹל שְׁלֵאֲחֲרֵי הַשְּׁבֵת כאשר
 35 אין הגילוי וה'נתינת כוח' מלמעלה
 36 שקיימים ביום השבת.
 37 וְהַעֲנֵן בְּנֵה, דְּלִכְאוּרָה הִיא
 38 מקום לחשוב, הִנֵּה בְּשִׁלְמָא הדבר
 39 היה מובן ומתקבל, שְׁבִימֵי הַחֹל
 40 צְרִיכִים לְחֻשׁוֹב וְלִהְתְּכַוֵּן לְיוֹם הַשְּׁבֵת, כדי שבבוא השבת יוכלו
 41 ולקלוט את הגילוי ואת הקדושה המיוחדים המאירים בשבת וּכְמֵאָמֶר
 42 רְבוּתֵינוּ וְלִגְבֵי צִרְכֵי הַשְּׁבֵת כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 43 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 44 הַשְּׁבֵת, וכבר התעללו למצב הרוחני הנעלה של יום השבת הָרִי זֶה
 45 מִעֲמָד וּמַצָּב שֶׁלְמַעְלָה לְגַמְרֵי מְשִׁיכּוֹת לִימֵי הַחֹל ומה עניין
 46 ההשפעה ונתינת הכוח מהשבת לימי החול, והרי לכאורה בשבת אין לאדם
 47 כל קשר עם ימות החול. ובפֶּרֶט על הקשר בין השבת והחול גדלה
 48 עוד יותר עַל-פִּי מִה שֶׁכְּתוּב
 49 בפסוק זה המדובר על אי ירדת המן
 50 בשבת "כִּי הַיּוֹם נִתֵּן לָכֶם
 51 הַשְּׁבֵת", הַיּוֹם דִּיקָא, ושם הו"י
 52 (השם הקדוש המורכב מארבעת
 53 האותיות יו"ד, ה"א, ו"ו, ה"א)
 54 שְׁהוּא לְמַעְלָה מְשִׁם אֱלֹקִים
 55 שְׁשִׁיף לְבְרִיאַת הָעוֹלָם
 56 וכמבואר בקבלה וחסידות ששם
 57 אלוקים הוא מידת הצמצום וההעלם
 58 ובו הקדוש-ברוך-הוא צמצם והעלים
 59 את אורו הבלי-גבול לברוא עולם
 60 מוגבל, כְּפִי שֶׁמְצִינּוּ שְׁשִׁלְשִׁים
 61 וּשְׁתֵּים פְּעֻמִּים נֶאֱמָר
 62 "אֱלֹקִים" בְּמַעֲשֵׂה
 63 בְּרֵאשִׁית²³, וְאֶפִּילוּ בְּגִמְרָה
 64 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כאשר מלאכת
 65 הבריאה נשלמה והכתוב מזכיר גם את
 66 שם הו"י, מידת האור והגילוי, בכל זאת
 67 נֶאֱמָר²⁴ בְּיוֹם עֲשׂוֹת הַיּוֹם'
 68 אֱלֹקִים אֶרְץ וְשָׁמַיִם ושוב נזכר
 69 שם אלוקים בקשר לבריאה, וְאֵילוּ
 70 לגבי השבת כָּאֵן נֶאֱמָר "כִּי הַיּוֹם'
 71 נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת", הַיּוֹם בְּלִבְד
 72 ואם כן יש כאן הדגשה נוספת על
 73 מעלת השבת ביחס לימי החול וגוברת
 74 התמימה מדוע בזמן נעלה כל כך, יש
 75 נתינת כוח לעבודת ה' בימי החול.
 76 וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף בְּדִיוֹק לְשׁוֹן
 77 הַקְּתוּב "כִּי הַיּוֹם נִתֵּן לָכֶם
 78 הַשְּׁבֵת", "נִתֵּן" דִּיקָא, הכתוב
 79 מדייק ואומר "נִתֵּן" שהוא לְשׁוֹן
 80 מִתְּנָה, עַל-פִּי הַמְּבֹאֵר בְּמִקּוֹם
 81 אַחֵר²⁵ בתורת החסידות שִׁישׁ
 82 שְׁלֵשׁ מְדַרְגּוֹת בְּעִנְיַן הַשְּׁבֵת,
 83 באופן שבה ניתנה השבת לבני ישראל. מְדַרְגָּה רֵאשׁוֹנָה, שְׁפָאָה
 84 עַל-יְדֵי עֲבוּדָה וַיְגִיעָה מצד האדם בימות החול שעושה אותו כלי ראוי
 85 לקליטת אור השבת, כְּמֵאָמֶר רְבוּתֵינוּ וְלִגְבֵי²² מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 86 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, היינו שימי החול הם ימי הכנה לשבת, וְעַל זֶה

1 העליון אליו, יכול התחתון להתחבר אל העליון גם אם כעת התחתון הוא
 2 במצב נחות וירוד, דְּכִינּוֹן שֶׁהַחֲבוּר בָּא מִצַּד הָעֲלִיוֹן ולא נדרשת
 3 פעולה מצידו של התחתון, הָרִי מִי מַעֲכָב בְּיָדוֹ ביד העליון לעשות מה
 4 שירצה (וכמבואר בספר המאמרים ת"ג ל'אדמו"ר הרשב"ב נ"ע: "... בבחינה
 5 הנמשכת מלמעלה למטה אין שום
 6 מניעה ועיכוב כלל הגם כי לא נודרך 1
 7 עדיין. וכמו שני בני אדם אחד עומד 2
 8 בהר והשני בשיפולי ההר שיש ב' 3
 9 אופנים ביחודם או ההתחתון יעלה 4
 10 למעלה או שהעליון ירד למטה. והנה 5
 11 בעליית התחתון למעלה יש כמה 6
 12 עיכובים עד שיעלה בראש ההר, אמנם 7
 13 כירידת העליון למטה לא יש שום 8
 14 עיכוב כלל..."), וכמו שכתוב 21
 15 לגבי הקדוש-ברוך-הוא מִי יֹאמֶר 9
 16 לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה גו'.
 17 (ג) וְהִנֵּה כָשֶׁם שֶׁנִּתְבָּאָר בְּלִקוּטֵי תוֹרַה' סוֹף
 18 בְּלִקוּטֵי תוֹרַה' סוֹף פֶּרֶשֶׁת
 19 פְּקוּדֵי בְּנוֹגַע לְאַהֲבַה רַבָּה',
 20 בחינתו של אהרן הכהן, כמבואר לעיל,
 21 שְׁמִיָּה נִמְשָׁף הַכַּח
 22 לְאַתְעֲרוּת־אֲדִלְתָּא כו',
 23 התעוררות מלמטה, מצד האדם, פֶּן
 24 הוּא גַם בְּעִנְיַן הַשְּׁבֵת, שְׂאָף
 25 שֶׁגָּדְלָה מַעְלָתוֹ של השבת של השבת
 26 בְּיֹתֵר, וְכִנּוּ"ל שֶׁמְדַרְגָּת
 27 הָאֲהֲבָה דְּשֵׁבֶת הִיא אֲהֲבָה
 28 רַבָּה', שעניינה הוא אהבת ה' בלי
 29 גבול, הִנֵּה הָעֵקֶר וְהַתְּקִלִּית של
 30 ההשפעה הבאה מלמעלה הוּא
 31 הַנְּתִיבֵת כַּח' שהאדם מקבל
 32 מההשפעה הזו לְאַתְעֲרוּת־אֲ
 33 דְּלִתְמָא בְּעֹבֹדָה שְׁל יָמוֹת
 34 הַחֹל שְׁלֵאֲחֲרֵי הַשְּׁבֵת כאשר
 35 אין הגילוי וה'נתינת כוח' מלמעלה
 36 שקיימים ביום השבת.
 37 וְהַעֲנֵן בְּנֵה, דְּלִכְאוּרָה הִיא
 38 מקום לחשוב, הִנֵּה בְּשִׁלְמָא הדבר
 39 היה מובן ומתקבל, שְׁבִימֵי הַחֹל
 40 צְרִיכִים לְחֻשׁוֹב וְלִהְתְּכַוֵּן לְיוֹם הַשְּׁבֵת, כדי שבבוא השבת יוכלו
 41 ולקלוט את הגילוי ואת הקדושה המיוחדים המאירים בשבת וּכְמֵאָמֶר
 42 רְבוּתֵינוּ וְלִגְבֵי צִרְכֵי הַשְּׁבֵת כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 43 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 44 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 45 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 46 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 47 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 48 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 49 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 50 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 51 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 52 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 53 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 54 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 55 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 56 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 57 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 58 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 59 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 60 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 61 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 62 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 63 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 64 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 65 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 66 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 67 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 68 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 69 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 70 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 71 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 72 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 73 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 74 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 75 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 76 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 77 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 78 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 79 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 80 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 81 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 82 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 83 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 84 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 85 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב
 86 שְׁבֵת יֹאכַל בְּשֵׁבֶת, אֲכָל כְּפִשׁוּטֵם מִי שֶׁשְׂטַרְח בְּעֵרֵב

ביאור בדרך אפשר

- 1 נֹאמְרוּ 26 וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹט לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֹט
2 כלומר שיום השבת נעשה נופעל על ידי עבודתם של ישראל.
3 מְדַרְגָּה שְׁנֵיהָ, הוּא עֲנִין דְּשֹׁבֵת מִקְדָּשָׁא וְקִימָא 27 כרבי
4 חכמינו ז"ל שבעוד שהחגים והמועדים נקבעים על ידי בני ישראל שהרי בית
5 הדין של מטה קובע מתי יחול ראש-
6 חודש ולפי זה חלים החגים והמועדים,
7 הרי יום השבת קדוש ועומד מצד עצמו
8 מאז ששת ימי בראשית, והמשמעות
9 הפנימית של הדברים היא שהדרגה
10 השנייה בעניין השבת היא דרגה שלא
11 תלויה בעבודת האדם.
12 וּמְדַרְגָּה שְׁלִישִׁית הוּא עֲנִין
13 הַמִּתְנַהֵּה שְׁבֹשְׁבֹת, כְּמֹאמְרוֹ
14 רְבוּתֵינוּ ז"ל 28 שהקדוש-ברוך-
15 הוא אומר מִתְנַהֵּה אַחַת יֵשׁ לִי
16 בְּבֵית גִּנְזִי, וְשֹׁבֵת שְׁמָה, הֵינִי
17 השבת כפי שהיא באה בתור מתנה
18 מלמעלה.
19 וּבִכְלָלוֹת הֵנָּה שְׁלֹשׁ מְדַרְגּוֹת
20 אֵלוֹ הֵם שְׁלֹשָׁה הַזְּמַנִּים שֶׁל
21 השבת עצמה, דְּלִיל שְׁבֹת, יוֹם
22 הַשְּׁבֹת, וְרַעְיוֹן 29 זמן
23 תפילת המנחה של יום השבת שהוא
24 זמן נעלה במיוחד ונקרא בוהר "רעוא
25 דרעוין", רצון הרצונות. וּמִצַּד גּוֹדֵל
26 מַעְלַת הַשְּׁבֹת, וּבִפְרָט קְרוֹב
27 לְסִימוֹ, בְּזִמְן רַעְיוֹן דְּרַעְיוֹן
28 שזוהו הזמן הנעלה ביותר בשבת
29 עצמה, וְכַמְבָּאָר בְּהַמְשָׁךְ
30 תַּרְסִי"ו 30 גּוֹדֵל מַעְלַת הַזְּמַן
31 דְּרַעְיוֹן דְּרַעְיוֹן (כללות העניין הוא
32 שלכל בחינה בסדר ההשתלשלות קדם
33 רצון ההתהוות בחינה זו (בחינת כתר).
34 ובראשית כל ההשתלשלות יש רצון
35 כללי (כתר כללי, הנקרא "אדם
36 קדמון") שהוא הרצון לכל הרצונות
37 וכל הבחינות כלולות בו בהשוואה
38 אחת), שְׁהוּא מַעֲיֵן הַמְדַרְגָּה הַיּוֹתֵר נְעִלִית שֶׁל גִּילּוֹי וְהַמְשַׁכֵּת
39 האלוקות בעולם דְּלַעֲתִיד-לְבֹא, שְׁעֲלִיָּה אִמְרוֹ רְבוּתֵינוּ ז"ל 31
40 שְׁהַעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתֵּיָה כּו', הֲרִי מוֹכֵן
41 שְׁזָהוּ בְּאֵין-עֲרוֹף לְגַמְרֵי לֵלֵא כֹל יַחַס וְהַשׁוּאָה לְגַבֵּי מוֹת הַחֹל.
- בִּיאור בְּדֶרֶךְ אִפְשֵׁר
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן, לְמֹרֹת כֹּל הַמַּעֲלוֹת הָאִמּוֹרוֹת שֶׁל הַשְּׁבֹת שֶׁבְּכּוֹלן מוֹדַגֵּשׁ
כִּיצַד הַשְּׁבֹת נְעִלִית מְאֹד מִימּוֹת הַחֹל, וְלִכְאוּרָה יֵשׁ מְקוֹם לְהַתְּפִילָא מְדוּעַ
בְּכֹלל הַעֲבוּדָה הַרוּחָנִית שֶׁל שְׁבֹת הִיא הַנּוֹתֵנָת כּוֹחַ לְעַבּוּדָה שֶׁל יְמוֹת הַחֹל,
בְּכֹל זֹאת, לְאִמְתּוֹ שֶׁל דְּבַר הֵנָּה הָעֵקֶר וְהַתְּכִלִּית דְּיוֹם הַשְּׁבֹת עִם
כֹּל מַעֲלָתָהּ וְיִיחּוּק הָעֵרֶךְ שֶׁלָּהּ מִימּוֹת
הַחֹל הוּא הַנְּתִיבַת פְּחֵי הַשְּׁבֹת שֶׁהַשְּׁבֹת
נוֹתֵנָת לְאַתְּעוֹתָא-דְּלִתְתָּא
בְּעַבּוּדַת יְמוֹת הַחֹל שְׁלֹאֲחֵרִי
הַשְּׁבֹת, שְׁזָהוּ הַטַּעַם הַפְּנִימִי עַל
מָה שְׁאוּמְרִים בְּמוֹצָאֵי
שְׁבֹת 32 (מִיד לְאַחֲרֵי הָעִילּוֹי
דְּרַעְיוֹן דְּרַעְיוֹן שְׁהוּא בְּשַׁעַת
הַמְּנַחָה, קְרוֹב לְצֵאת הַשְּׁבֹת) לְפִי
נוֹסְחָאוֹת רְבוּת, אֵת הַפִּיּוּט אֵל תִּירָא
עֲבָדֵי יַעֲקֹב 33, כִּי 34 בְּשֹׁבֵת
אֲנִי בְּבַחֲיִנַת יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם שֶׁל
עַם יִשְׂרָאֵל הַמּוֹרֵה עַל גְּדוּלָה וְחִשְׁבּוֹת,
כְּפִי שֶׁהִיהוּדִי הוּא כַּמְצַב רּוּחָנִי נְעִלָה,
שְׁאִין צְרִיף לְבַחֲיִנַת עַבּוּדָה
וְיִגִיעָה לְכַרֵּר בְּרוּרִים כּו' לְבוֹא
בְּמַגַּע קְרוֹב עִם עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַגַּשְׁמִי
וְלַעֲסוֹק בְּהַפְרַדַּת הַטּוֹב מֵהָרַע וְהַעֲלָאוֹ
לְקִדּוּשָׁה, וְאֲנִי בְּשַׁבַּת אֲזַ בְּבַחֲיִנַת
בְּנִים לְמָקוֹם 35, קְרוֹבִים אֵל
הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָנִים לְאֲבֵיהֶם,
וְאַחֲרֵי-כֵן בְּמוֹצָאֵי שְׁבֹת,
שְׁצִרִיף לְחִזּוֹר וְלִירֵד לְהִיּוֹת
בְּבַחֲיִנַת "יַעֲקֹב עֲבָדֵי" יַעֲקֹב
מּוֹרֵה עַל דְּרָגָה נְמוּכָה בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל
בִּיחַס לְדִרְגַת "יִשְׂרָאֵל" וְהִיא בַחֲיִנַת
עֲבָד' שְׁלֵמָטָה מְבַחֲיִנַת 'בן', בְּכֹל
שְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה לְכַרֵּר
בְּרוּרִים בְּבְרִיאָה-יַצִּירָה-
עֲשֵׂיָה כּו' שְׁלוֹשֵׁת הָעוֹלָמוֹת
הַרוּחָנִיִּים שְׁלֵמָטָה מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת
וְיֵשׁ בָּהֶם גְּדֵרֵי מְצִיאוֹת שֶׁל 'עֲבָרִים'
וְהַמַּעֲבָר הוּא מִיִּשְׂרָאֵל לְיַעֲקֹב וּמִבְּנֵי
לְעַבְד' הוּא יְרִידָה גְּדוּלָה שְׁעוֹלָה לְגֵרוֹם לְאִדָּם חֲשׁוֹת וּפְחָדִים אֵין יַעֲלֵה
בִּירוֹ לְהַתְּמוּד עִם הִירִידָה הַזֶּה, לְכֵן אֲוֹמְרִים אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב
כו' מְלִירֵד שֵׁם לְמַצַּב הִירֵד כְּפִי שְׁהוּא בְּמוֹצָאֵי הַשְּׁבֹת, וּבְזָה נּוֹתֵנִים
לְאִדָּם פְּחֵי וְעוֹז כּו' לְעַבּוֹד אֵת עַבּוּדַת ה' כְּרָאוֹי בִּימּוֹת הַחֹל.

(26) תשא לא, טז. (27) ביצה יז, א. (28) שבת י, ב. (29) זהו ח"ב פח, סע"ב. ח"ג (אד"ר) קכט, א. (30) ע' תקמה. (31) ברכות יז, א. (32) ראה גם ד"ה בראשית ברא דמוצאי ש"ק פ' בראשית תשל"ח (תורת מנחם - ספר המאמרים תשרי ע' רלט) הערה 24. (33) ישע"י מד, ב. ירמ"י ל, י. ועוד. (34) ראה לקו"ת בלק עב, ב. (35) אבות פ"ג מ"ד.

שבת פרשת פקודי, ב' אדר-שני, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

11	כָּמוֹ שִׁפְתוֹב בְּדַבְרֵי-הַיָּמִים ³⁸ בַּתְחִילָתוֹ "אָדָם" בְּאֶלֶף רַבְתִּי	1	ד) וּמִזֶּה מִפְרֶשֶׁת פְּקוּדֵי הַחֻתְמַת אֵת חֹמֶשׁ שְׁמוֹת, עִם תּוֹכְנָה הַפְּנִימִי
12	אוֹת אֶלֶף גְּדוּלָה הַמְבִטָּאֵת אֵת הַדְּגִשֵׁת הַמְצִיאוֹת ³⁹ , וְכִידוּעַ הַסְּפּוּר ⁴⁰	2	הַמְבּוֹאֵר לְעֵיל, בְּאִים לְוִיקְרָא אֶל מֹשֶׁה גּוֹ' ³⁶ , הַפְּסוּק הַפּוֹתַח אֵת
13	שְׁהֲצַמַח צֶדֶק שְׂאֵל אֶצֶל	3	פְּרֶשֶׁת וְחֹמֶשׁ וִיקְרָא, "וִיקְרָא"
14	זְקֵנוּ סְבוּ, אֲבִי אִמּוֹ רַבְּנּוּ הַזְּקֵן,	4	ד) וּמִזֶּה בְּאִים לְ-וִיקְרָא אֶל מֹשֶׁה גּוֹ' ³⁶ ,
15	מִדּוּעַ נֹאֲמַר "וִיקְרָא"	1	"וִיקְרָא" לְשׁוֹן חֶבֶה ³⁷ , וּבְאֶלֶף
16	בְּאֶלֶף זְעִירָא, וְהֵשִׁיב לוֹ	2	זְעִירָא (וְלֹא כָמוֹ שִׁפְתוֹב בְּדַבְרֵי-הַיָּמִים ³⁸ "אָדָם"
17	רַבְּנּוּ הַזְּקֵן שְׂוֵהוּ בְּגִלְל	3	צֶדֶק שְׂאֵל אֶצֶל זְקֵנוּ רַבְּנּוּ הַזְּקֵן, מִדּוּעַ נֹאֲמַר
18	עֲנֹתְנוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה כּוֹ' ⁴¹ עֵינִין	4	בְּאֶלֶף רַבְתִּי ³⁹ , וְכִידוּעַ הַסְּפּוּר ⁴⁰ שְׁהֲצַמַח
19	הַבִּיטוּל לְאַלּוּקוֹת וַיִּצְיֵאָה מִגְּדֵרֵי	5	צֶדֶק שְׂאֵל אֶצֶל זְקֵנוּ רַבְּנּוּ הַזְּקֵן, מִדּוּעַ נֹאֲמַר
20	הַמְצִיאוֹת הָאִישִׁית.	6	"וִיקְרָא" בְּאֶלֶף זְעִירָא, וְהֵשִׁיב לוֹ רַבְּנּוּ הַזְּקֵן
		7	שְׂוֵהוּ בְּגִלְל עֲנֹתְנוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה כּוֹ' ⁴¹ .

(36) ר"פ ויקרא. (37) פירש"י עה"פ. (38) בתחלתו. (39) ראה לקו"ת ר"פ ויקרא. (40) סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 68. וראה לקו"ש ח"ז בתחלתו. (41) חסר המשך וקישור הדברים, וסיום המאמר (המו"ל).

אגרות קודש

ב"ה, ח' אדר"ר, תשכ"ב

ברוקלין.

ברכה ושלוש!

במענה למכתבה מב' אדר"ר, בו כותבת ראשי פרקים מחיי, ומסיימת בבעיא העומדת עתה על הפרק, בעיית המשרה לאחר החתונה בשעה טובה ומוצלחת, ומפרטת צדדי החיוב והשלילה בשתי האפשרויות.

וכיון שהצלחת ההוראה מתמעטת ע"י עיפות המורה (מהליכה וכו'), וקרוב לומר אשר ב... לבד המשרה של ממלאת מקום יזדמן בקרוב עוד מה עכ"פ בתור סיניף לפרנסה (כפשוטה או לפרנסה רוחנית או גם שתיקה), יש להעדיף המשרה אשר ב...

לסיימה במכתבה שהיתה סברתה שהחתונה תהי' דוקא ביום שמותר לצום בו,

ידוע הכתוב ופי' חכמינו ז"ל, ניתנו מרועה אחד, ז. א. שגם הענין דתענית ביום החופה, גם ההוראה שביום ראש חדש אין להתענות, כי אם ביום שלפני זה, ותקפו כמו שמתענה ביום החופה, מרועה אחד ניתנו, והיינו הך, שזהו שולל בהחלט הביטוי שבמכתבה, אשר לצערי לא עלה הדבר בידי.

וכנ"ל תהי' החתונה בשעה טובה ומוצלחת בגשמיות וברוחניות גם יחד, אשר יחדיו יהלכו, שהרי ישראל גוי אחד בארץ הם וממשיכים האחדות בכל עניניהם.

בברכה לבשו"ט בכל האמור.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר